

SANT MAGÍ, 1921

Maria Josep Jové

El cos menut, la boca perfecta i els ulls negríssims. La veia passar cada dia, de bon matí, carrer Major avall amb els estris de pentinadora embolicats en un farcell sota el braç. Hi va establir conversa al Centre Republicà, on cada festiu hi anaven tots dos a passar la tarda, ella acompanyada de la mare i les germanes, ell amb els amics. Ballaren. Després es van posar a festejar. El seu va ser un festeig dels d'abans, sense petons, sense escarafalls ni promeses de casori. Es veien els diumenges, s'explicaven les seves coses, s'estimaven en silenci i prou.

Ell va marxar a l'Àfrica a fer el servei militar; ella el va esperar. Quan va tornar va enviar el pare a casa d'ella a demanar-la en matrimoni. Els pares i ella van donar el consentiment. Era una xafogosa tarda de juliol i van decidir que es casarien el mes següent.

Ella volia casar-se el dia divuit, festivitat de santa Helena. Ell el vint; no podia passar el dia de sant Magí fora de Cervera. Havia promès, molts anys abans, al seu germà Magí, moribund, que mai deixaria d'assistir a la processó que se celebrava en honor de l'anacoreta de la Brufaganya. Aquesta obligació que li havien imposat als nou anys no el disgustava gens, al contrari, li agradava posar-se al balcó de casa, a la plaça Santa Anna i fumar-se una cigarreta tot contemplant la llarga corrua de cavalleries que desfilaven carrer avall al so de la sinuosa havanera. Li agradava anar a ofici a primera hora del matí i participar als balls de la nit a la plaça Major i a la placeta del Sant.

Fotografia del casament de Josep Maria Tarruell Cos i Carme Ubach Regué

Per no trencar una promesa ni una tradició seguida durant tants anys, els meus avis es van casar el dia vint d'agost de l'any 1921, a les tres de la matinada, mentre ressonaven les últimes notes del ball al barri de Sant Magí.